

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

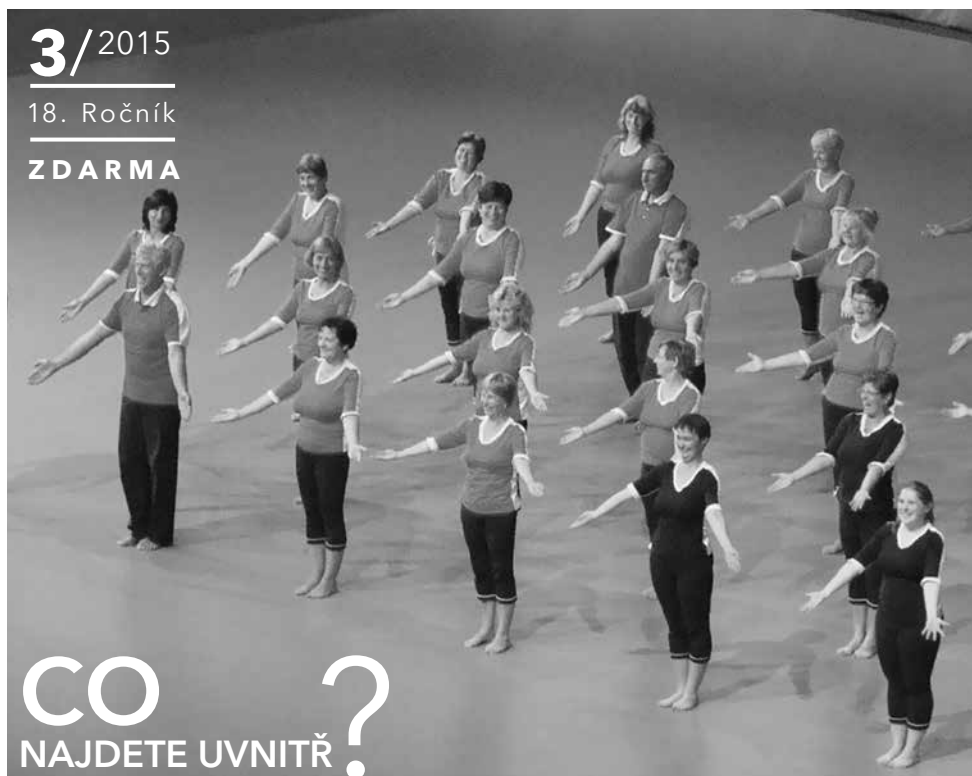

VYDÁVÁ TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL A ZÁKLADNÍ ŠKOLA HANSPAULKA

3/2015

18. Ročník

ZDARMA

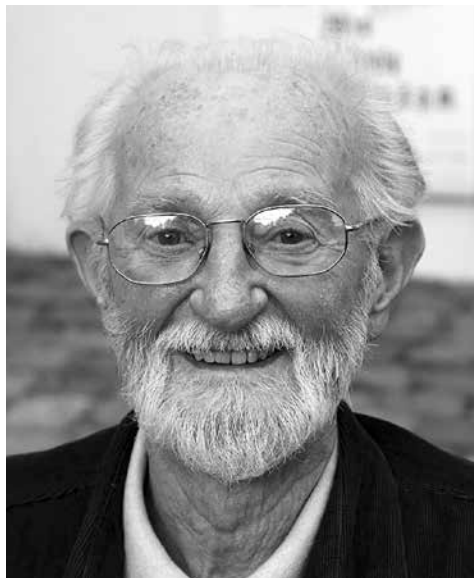

CO ?
NAJDETE UVNITŘ ?

■ Gérard Michel London ■ Mnichov ■ Naše zahrada
v Havlovské ■ Tenis ■ Dobré jídlo na Hanspaulce ■ Nový
školní rok ■ XV. Světová gymnestráda ■ Přírodní zahrádka
na podzim ■ Třídění odpadu ■ Lávka přes Horoměřickou ulici

Vážení přátelé,

na Hanspaulce nás čekají dvě tradiční sousedská posezení a setkání. V pondělí 28. září již 7. Hanspaulské slavnosti ke dni svatého Václava, tentokrát za Tescem, mezi Krocínovskou a Vostrovskou ulicí a v úterý 29. září od 15 hodin 6. Svatomichaelská pouť u kaple sv. Michaela Archanděla na Duchoslávce.

26. července oslavil neuvěřitelné devadesáté narozeniny náš soused, výtvarník a tvůrce večerníčků Zdeněk Smetana.

Vážený pane pohádkový kreslíři, režisére, scénáristo, spisovateli a také náš milý sousede!

K Vaším krásným narozeninám si dovoluje celá redakce Hanspaulky přát, abyste – když už jste si přivezl z Benátek Lva sv. Marka – lví silou pokračoval ve všem konání, které Vás i nás (a to celé generace Čechoslováků, i Hanspaulanů) těšilo a těší. Dovolujeme si připomenout název Vašeho prvního díla z roku 1950: PŮJDE TO!

Z gruntu srdce upřímného přejeme zdraví, pohodu a moc krásy všude okolo Vás.

Vaše redakce

Gérard Michel London neboli Jirka Londonů

V ulici Za Hanspaulkou je krásná vila čp. 874/15 (rohová vila Na Dyrince 1). V sobotu 4. června 2005 byla na tomto domě odhalena pamětní deska¹ připomínající významného českého výtvarníka, grafika Jiřího Rathouského (1924–2003), který zde žil od roku 1955. Žádná deska nepřipomíná, že v tomto domě žila také neúplná rodina Artura Londona (*1. 2. 1915 Ostrava – †7. 11. 1986 Paříž), československého diplomata a publicisty, komunistického politika židovského původu, odsouzeného v procesu s Rudolfem Slánským na doživotí. Po propuštění (1956) byl zproštěn viny a o sedm let později se vystěhoval do Francie.

Jeho rodina byla v době jeho věznění v ČSR v padesátých letech ubytována ve výše zmíněné vile, a tak se stalo, že jeho syn Gérard (Jiří) chodil s námi, hanspaulskými dětmi, do školy v nedaleké Sušické ulici. Chodil sice do jiné třídy než já, ale po škole bylo „náměstíčko“ naše. Lítali a řádili jsme tam až do setmění. Kolem tehdejšího velkého transformátoru, na trávnících svažujících se uprostřed ulice Za Hanspaulkou až k Fetrovské ulici. Odtud byl jen skok k „zámečku“², tehdy se depozitáři a muzeu archeologických vykopávek Josefa Antonína Jíry. Prostor náměstíčka nebyl ještě oplocen, to až později, když se z něho vytvořilo něco jako zahrada či hrací prostor pro děti ze školky. Ta byla zřízena vedle „londonovic“ vily v bývalém hostinci U Fornousů. Vzpomínám si, jak jsme tehdy klukovsky „kšeftovali“. Měnili známky, nálepky a různé jiné artefakty, pro kluky nesmírně důležité.

Ve vile bydlela ještě jeho matka Lise Londonová (*1916, *Lise Ricol*), starší sestra, myslím, že se jmenovala Františka – Francesca, nejmladší Michel, občas byl k vidění dědeček, otec Lise, a nejsem si jist, zda tu nežila nějaký čas i její matka. S prarodiči se Jirka bavil pouze francouzsky, snad i španělsky, matka uměla česky, ale velmi špatně. Jirka česky hovořil už dobře, trochu i v češtině francouzsky „ráčkoval“. Byl jenom o jeden den starší než já, narodil se 3. dubna 1943 v Paříži v německém vězení gestapa, kde byla jeho matka Lise vězněna pro svoji odbojovou činnost. Přežili. Do Prahy se dostali až v roce 1949, kdy byl jeho otec z Francie vyhoštěn jako přesvědčený a aktivní komunist.

Po ukončení hanspaulské základky, tehdy základní osmileté školy v Sušické ulici, se Jirka dostal na tzv. „jedenáctiletku“ na dnešní Evropské (bývalé Benešovo gymnázium). Nepochybně absolvoval maturitou a pokračoval na lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze. Tu dokončil v roce 1966 s titulem MUDr., možná že tehdy ještě „promovaný lékař“, a odešel do Francie, kde už od roku 1963 byl i jeho otec a nejspíše i celý zbytek rodiny.

V době jeho středoškolských i vysokoškolských studií jsme se už nestýkali, všichni jsme se nějak rozprchli po různých školách, učilištích či zaměstnáních, a tak jsem všechny údaje, které dále uvádím, získal na různých internetových portálech.

V Paříži se MUDr. Gérard Michel London specializoval v letech 1967 až 1971 na nefrologii³ a posléze se stal vedoucím oddělení nefrologie a hemodialýzy nemocnice Manhes v Paříži. Mezi lety 1973 až 1985 byl činný v hemodynamické⁴ laboratoři nemocnice Broussais v Paříži. V letech 1991 až 1998 byl člen rady francouzské nefrologické společnosti a od roku 1994 až do 1999 členem rady francouzské společnosti pro hypertenzi. V Evropské asociaci pro dialýzu a transplantaci (ERA-EDTA – European Renal Association – European Dialysis and Transplant Association) byl od roku 2002 do roku 2006, od roku 2007 působí jako člen vědecké rady mezinárodní společnosti Hypertension.

Jeho hlavním profesním zájmem, medicínskou specializací, je kardiovaskulární fyziologie a patofyziologie. Publikoval v tomto oboru více než 300 prací v odborných časopisech, je autorem řady odborných recenzí a spoluautorem řady kapitol v knižních publikacích.

Připomíná se i členství v Mezinárodní francouzsko americké společnosti pro hypertenzi, a Mezinárodní evropsko americké společnosti pro nefrologii, byl i členem redakční rady časopisu Nephrology a časopisu americké nefrologické společnosti Nephrol.

Na zasedání Akademického senátu 1. LF UK dne 9. 6. 2008 byl prof. dr. Gérard Michel London zvolen za zahraničního člena její Vědecké rady. V roce 2011 zahájil prof. Gérard London jako prezident ERA-EDTA spolu s prezidentem kongresu prof. Vladimírem Tesařem 48. kongres ERA-EDTA, na který se sjelo přes 9 000 delegátů nejen

z Evropy, ale i ze zámoří. Na internetu existuje velké množství zmínek o vědeckém působení prof. MUDr. Gerarda Londona, jsou vzpomínány četné účasti na světových konferencích, kongresech a sympoziích, různé funkce.

Již jsem se zmínil, že MUDr. London začal svoji nefrologickou činnost před více než 40 lety a pracoval v Paříži, v nemocnici Manhes (od roku 1971 jako šéf nefrologie/hemodialyzačního oddělení) až do svého odchodu do důchodu v roce 2009. Byl vedoucím vědeckým pracovníkem na INSERM⁵, byl předseda ERA-EDTA 2008–2011 a v současné době předseda eureka-m⁶, jedné z pracovních skupin ERA-EDTA, se zaměřením na kardiovaskulární onemocnění u pacientů. Získal několik ocenění a čestných členství. Byl poctěn zlatou medailí Univerzity Karlovy v Praze a cenou Paula Millieze Evropské společnosti pro hypertenzi. Jeho vědecká činnost směřovala především ke studii kardiovaskulárních onemocnění u chronického onemocnění ledvin a mechanismů vyvolávajících cévní kalcifikace a tuhost v tomto stavu. MUDr. London je autorem a spoluautorem více než 350 původních prací, z nichž některé byly publikovány v prestižních časopisech, zejména *Circulation*, *European Heart Journal*, *Journal of American Society of Nephrology*, atd.

Na zatím posledním kongresu ERA-EDTA v Amsterdamu, během slavnostního zahájení (31. května 2014) obdržel cenu ERA-EDTA za vynikající vědecké úspěchy.

To je zhruba vše, co se dalo o profesním vzestupu Jirky Londona zjistit. I takoví lidé a odborníci se „zrodili“ na Hanspaulce, i když si nejsem dneska jist, měla-li Hanspaulka na kariérní postup prof. MUDr. Gerarda M. Londona nějaký vliv. Asi přímo neměla, ale začalo to tam. Hlavně že pomohl a pomáhá mnoha lidem... A proto ho našim čtenářům rád připomínám a to nejenom jako kamaráda z hanspaulského dětství...

Karel Boček

1 Desku na dům věnovala městská část Praha 6, vytvořil ji hanspaulský kovolitec Jaroslav Zahrádka. Jiří Rathouský žil ve svém domě a ateliéru na Dyrince, kde s ním spolupracovala jeho žena, grafička Dora Nováková. Jiří Rathouský po léta vytvářel výtvarnou podobu časopisu Hanspaulka. Pohotově, bez nároku na honorář každé číslo doplňoval kresbami a grafickými prvky.

2 [http://cs.wikipedia.org/wiki/Hanspaulka_\(z%C3%A1me%C4%8Dek\)](http://cs.wikipedia.org/wiki/Hanspaulka_(z%C3%A1me%C4%8Dek))

3 Nefrologie je odvětví medicíny zabývající se diagnózou a léčbou ledvin, transplantací ledvin a dialýzou.

4 Hemodynamika se zabývá prouděním krve v krevním oběhu, tlaky krve v různých částech těla a za různých okolností, činností srdce jako pumpy, cév jako trubic vedoucích krev atd.

5 Inserm, jediná veřejná francouzská výzkumná organizace zaměřená na lidské zdraví (*Institut national de la santé et de la recherche médicale*)

6 European REal and Cardiovascular Medicine

Mnichov

V pátek 30. září 1938 si můj děda Ferdinand Langenberg zapsal do notesu: „Den nejsmutnější, nejtragičtější v dějinách našeho národa. Špinavou politikou, kšeftářskou a chytráckou Anglií, byli jsme obětováni brutalitě a násilí. Francie nás opustila.“

Připomínám, že 29. – 30. září se konala v Mnichově konference, které se zúčastnili britský předseda vlády Chamberlain, francouzský předseda vlády Daladier, německý vůdce Hitler a italský Duce Musolini. Rozhodli, že široká oblast území u hranic Čech a Moravy (tzv. Sudety) bude zabrána Německem a že zábor začne již 1. října.

Děda byl v letech 1930–1933 řídícím učitelem obecné školy v Roudnici nad Labem – Bezděkově. Předtím učil na školách v několika obcích v okolí Roudnice: v Doksaněch, Kostomlatech, Lounkách a Černěvsí. Mnoho roků si do notesu zapisoval každý den krátké poznámky: co dělal, s kým se setkal, že on nebo někdo z rodiny onemocněl, jaké bylo počasí apod. Zaznamenal však také každou významnou událost v Československu i ve světě.

Podrobné zápisy si dělal děda už od 23. září 1938, kdy byla vyhlášena v půl jedenácté večer všeobecná mobilizace do 40 let. Hrozilo, že německá armáda v nejbližších chvílích napadne Československo a že německé letectvo bude bombardovat Prahu. Děda si zapsal: „Rychle jsme se rozhodli (s manželkou Annou), že odjeme. Běžel jsem k panu Stříbrnému (jeho přítel), ten přijel (vlastním autem). Zatím

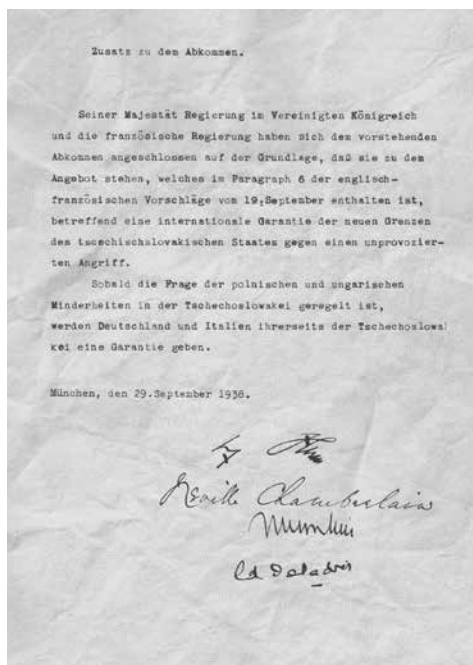
jsme nejnůtnejší dali do kufrů a peřiny do ranců, šaty do pytlů a jeli z Roudnice do Prahy. V Praze naši vše nevěděli. Sotva jsme přijeli, bylo zatemnění. Vzbudili Karlíčka (mne), naložili nutné a Karlíček s Liduškou (moje matka) jeli do Trnové (vesnice blízko Jíloviště). Přijeli tam oklikami až v pět hodin ráno.“ Bylo to taxi, které narychlo sehnal můj otec. Taxikář se jmenoval Anděra a bydlel blízko nás v ulici Nad Šárkou. Na tu jízdu se dobře pamatuji. Přední světla auta byla téměř úplně zatemněná. V zatemnění byl jen malý obdélníkový otvor a i ten byl zakryt modrým průsvitným papírem. Pan Anděra jel pomalu, protože viděl sotva deset metrů před sebe. Pro mne byla jízda velkým dobrodružstvím. Neustále jsem se díval na silnici. Pamatuji si, že jsme jeli přes Řeporyje. Jména dalších vesnic, jimiž jsme projížděli, jsem už zapomněl. Usnul jsem teprve asi po třech hodinách jízdy. Když jsme přejížděli Berounku, už jsem spal. Pravděpodobně to bylo v Dobřichovicích.

Ubytování v Trnové, v případě, že vypukne válka, dojednal u svých známých už několik dní před našim příjezdem matčin bratr Václav. Měli jsme jeden velký pokoj v krásné vile. Moje matka mohla dokonce i vařit v kuchyni. Já jsem od 26. září do 3. října chodil do školy v Trnové do páté třídy. Vyučovalo se ve velké místnosti společně se čtvrtou třídou. Ve třídě byl se mnou spolužák, který přijel také z Prahy, jmenoval se Paukert. Budova školy postavená v roce 1907 byla velmi pěkná.

O tom, jak byli děda a moje matka zdrceni, svědčí dědova poznámka v notesu 1. října: „když přišla, mluvili o událostech, oba plakali“.

Do Prahy jsme se z Trnové vrátili 3. října. Děda o naší cestě zapsal: „V 1 hodinu odpoledne naložil všechno pan Vydra (řezník z Trnové) na vozík a jeli k přístavišti parníků do Měchenic. Byla to obtížná jízda z vrchu po kamenité cestě. Ve třičtvrtě na tři jeli parníkem s Karlíčkem a Milouškem (můj o šest let mladší bratranec, který byl také od 24. září v Trnové) do Prahy. Bylo mnoho podobných „uprchlíků“ se zavazadly. V pět hodin přijeli na Palackého nábřeží. Liduška zjedнала auto, naložili jsme všechno a jeli domů.“

Poslední dědův zápis, který uvedu, je z 5. října.“ Hrozná nálada. Večer mluvil do rozhlasu president Beneš a oznamoval, že se vzdává funkce presidenta! Kam to vše spěje?“

Naše zahrada v Havlovské

Na naši zahradu nemohu nikdy zapomenout. Nevím, kdo ji navrhoval, ale bylo tam vše, co dospělí i děti potřebují k příjemnému životu.

Když se vešlo do zahrady z ulice, rostl vlevo nad schůdky vysoký akát. Jak ten voněl do našeho obývacího pokoje na jaře, když kvetl! Za akátem byl rozložitý vlašský ořešák, který dosahoval až do výše předsíně našeho bytu v 1. patře. Na podzim jsme klátili ořechy, které byly tak sladké, když jsme si jádra oloupali. Ruce jsme měli od nich zelené a pak nám zhnědly, až zčernaly. Za ořešákem se rozkládal velký šerříkový keř, pak záhon s růžemi a švestka. Vzpomínám na její výborné sladké švestky, ojíněné, jako sametové, které jsme si mohli trhat rovnou ze stromu. Švestka byla naproti vchodu do domu. A dále rostl rozložitý šerřík, za ním byl velký plac na hraní, jízdu na kole a vůbec na všechna naše vystoupení, na která jsme zvali všechny děti z ulice.

Na tom našem plácku se také hlavně věšelo prádlo. Byla tam proto velká bidla, podpírající šňůry. Ta se také používala na klácení ořechů. U plotu v koutě zahrady byl velký kaštanový strom, jírovec. A vedle něho veliký jasmínový keř. Kaštanový strom, to byla má skryš. Na něj jsem si vždy vylezla a četla a četla. Nikdo tam na mne neviděl. Sestra Vlasta vzpomíná, že jednou z kaštanu spadl náš bratříček Otík a zlomil si přední zub. Naštěstí to byl zub první. A pak už byl trávník, kde jsme si v létě hráli na dece, a zimní hruška, která se jako jediné ovoce v zahradě neosvědčila. Hrušky byly jako kamené. Nevzpomínám si, že by někdy dozrály. Většinou spadly a nikdo je nejedl. Uprostřed trávníku byl velký záhon, kruh s pivoňkami a růžemi. Květiny i celou zahradu krásně udržoval pan Plemeník. Náš tatínek na to nebyl.

Rostl tam i sladký žlutý špendlík, na kterém jsem jednou zlomila větev, když jsem si je trhala. Celé odpoledne jsem se potom bála, že od pana Plemeníka, který se o zahradu tak staral, dostanu hodně vynadáno. Nevěděla jsem, že je to ovoce plané, jak mi potom řekl. Nám moc chutnalo. Ale hlavně vedle pak rostla veliká třešeň, chrupka. Tu jsme všechny děti milovaly. Na jaře krásně kvetla a začátkem léta měla veliké sladké chrupky, které jsme si mohli trhat i rovnou z okna naší kuchyně. Měla jsem v životě štěstí a sad se záhumenkem, který jsme asi před 25 lety koupili blízko hradu Orlík, má také několik velkých stromů s třešněmi. A jeden z nich je ta samá chrupka mého dětství. Tak si je užívají i mé děti a vnoučata i ostatní příbuzenstvo, přátelé i sousedé.

Kolem celého plotu rostly keře červeného rybízu. U sousedů Pelikánových měli i rybíz bílý, který mi moc chutnal a občas jsem jim na něj chodila i bez dovození. Také jsem proto zasadila několik keřů v naší zahradě, ale většinou pak bílý rybíz ani já, ani nikdo jiný nejí a uschne na keřích.

V rohu této zadní zahrady jsme měli své záhonky. Na jaře jsme si je plni aktivy ryli, hrabali a zaseli semínka zeleniny, ale potom, když přišlo léto a my jsme se stále chodili koupat, na ně zapomněli. Snad pár ředkviček nám vyrostlo, jinak si na nic nevzpomínám. A v zadním rohu zahrady byl ještě jeden vysoký kaštan a z každé jeho

strany byly keře jasmínu. Tam jsem také v jeho koruně sedávala a četla si, nikdo o mně nevěděl a já prožívala všechna dobrodružství s hrdinným kapitánem Kormoránem, s kormidelníkem Vlnovským, s kapitánem Nemem a dalšími hrdiny mých oblíbených knížek. A keře jasmínu v červnu tak krásně voněly! Nezapomenu, jak jsem byla nešťastná, když jsem jednou přijela z prázdnin a z kaštanů zbyly jen pařezy. Prý stínily sousedům na zahradu. Nikdy už jsem se s tím nesmířila.

Na zahradě jsme si také občas udělali ze starých dek a cích stany, ale v noci jsme se pak stejně báli a šli spát raději domů. V létě nám maminka do velké plechové vany ohřívala vodu a my jsme se v ní cáchali a byli šťastní. Užívali jsme zahradu také při návštěvách příbuzných, kdy jsme na zahradě svačovali. Také nám tam náš tatínek, vyučební holič, občas všem stříhal vlasy. Ale to jsme neměli rádi ani my, ani on, jak jsem už jednou napsala.

Vzpomínám si, že jsem jednou přiběhla na naši zahradu a nikdo z dětí tam nebyl. Našla jsem si ale šneka a začala mu stavět v koutě zahrady pod kaštanem, kde jsme měli písek, domeček. Tak mne to zaujalo, že z toho byl nakonec velký hrad se zahrádkou. A když jsem šneka chtěla do hradu dát, nikde jsem ho už nenašla. Zatím se stáčil z naší zahrady odstěhovat svým pomalým tempem jinam. To zklamání si dodnes pamatuji.

Jednou jsem dostala od našich známých z Krkonoš, kam jsme v létě jezdili a kterým jsem ráda pomáhala s menšími dětmi, za odměnu čtyři malé králíčky. Rodiče se s Pavlíkovými seznámili, když s námi, ještě malými, jezdili do Čisté na letní byt. Oni měli také čtyři děti. Později nás o prázdninách rodiče k nim vždy dvě posílali a jejich děti zase výměnou jezdily k nám. Náš tatínek je pak v Praze seznamoval s památkami. Já jsem k nim jezdila moc ráda, do krásné chaloupky s velkou zahradou, kde měli slepice, králíky a včely. Kolem chaloupky za silnicí tekł potok a za ním byl nádherný les plný jahod, borůvek a hub. A měla jsem tam i spoustu kamarádů.

Cesta domů autobusem s králíčky v krabici od margarínu, s dírkami, aby mohli dýchat, byla strastiplná. Když jim nakonec koukaly z krabice už i nožičky, nasedla jsem na Florenci ve zmatku do jiné tramvaje, neměla pak už na další lístek, ale nějaký hodný člověk mi naštěstí pomohl. Tak jsem je přece jenom domů dovezla. Králíčky jsme si pak my děti rozdělily. Já měla bílého, Bělínku, Vlasta Černouška, Otík Strakáčka a Marta Honzu, hnědého. Tatínek nám na ně udělal do kouta zahrady klece. Vzpomínám, že Bělínka za mnou běhala po zahradě, ochočila jsem si ji a měla ji moc ráda. Stejně tak mí sourozenci své králíčky. Ale přišla zima, králíci vyrostli, nebyla už tráva a maminka je odnesla k řezníkovi. A potom je rozdala sousedům. Nikdo z rodiny by je tenkrát nejedl a já už nikdy žádného králíka nechtěla.

Zahradu jsme užívaly my děti Žabků s dětmi Plemeníků. Byly také čtyři jako my. Také tři holky a poslední kluk. Zdenka, Kristýnka, Janička a Karel. Měla jsem je ráda. Hodně jsme si s nimi celé dětství vyhrály. I jejich rodiče jsem měla ráda. Ale když se

naše rodina odstěhovala do Dejvic, najednou jsme se odcizili. Občas jsme se potkali, častěji hlavně s jejich rodiči, ale už to bylo jiné. Naposledy jsem je viděla na pohřbech našich rodičů. To už byli oba staří.

Také naše zahrada, kterou jsem po letech navštívila, už tu mou zahradu ničím nepřipomínala. Snad jen ta nepovedená hrušeň tam stále rostla, jinak tam byla jenom tráva. Jak mi bylo smutno, že je všechno pryč. Ale jednou, později, jsem tam byla na procházce s malým vnoučkem Kryštofem, branka byla otevřená a já si dovolila do ní vejít. A už se mi zdálo, že se zase začíná naší zahradě přece jenom trochu podobat.

Stanislava Bůchová

Tenis na Hanspaulce

1. část

Je to téměř neuvěřitelný příběh, že se podařilo, v polovině let padesátých, prosadit myšlenka rozšíření hanspaulských tenisových kurtů a stavby nové klubovny. Čistá, nadčasová architektura nové klubovny byla přitom navržena pouhé čtyři roky po otevření podbabského hotelu Internacional, postaveného v duchu nejtvrdšího socialistického realismu.

Impuls celé akci dal hospodář klubu PhMr. Stanislav Vondra, jenž pro tuto myšlenku nadchl předsedu Ing. Jiřího Dvořáka. Oba tyto úžasní muži pak celou akci, po mnoha jednáních, prosadili. Podařilo se jim i nemožné – přesvědčit úřední aparát, mající v té době naprosto odlišné priority nežli tenis, považovaný za buržoazní sport neslučitelný s tehdejší ideologií. Získali také finanční dotaci od městského výboru tělovýchovného svazu a pomoc Obvodního stavebního podniku, s dovozem škváry a antuky.

Ostatní práce však byly prováděny většinou svépomocí, kterou během tisíců brigádnických hodin odpracovali členové tenisového oddílu. Odstranili staré dvorce až na podklad, při srovnávání terénu pro nové dvorce přemístili 800 m³ zeminy, rozprostřeli 1200 tun škváry a 300 tun antuky, a v letech 1959 až 1960 se významnou měrou podíleli i na stavbě nové klubovny.

První část celé akce – stavba nových kurtů – začala na podzim roku 1957 a byla dokončena před sezónou následujícího roku. Podařila se nejspíš i proto, že část nových hřišť byla postavena jako malé kurty pro pálkový tenis dětí do 12 let. Pořádaly se pak celopražské dětské turnaje v pálkované a zaujalo to i pozornost tisku a televize.

Krásnou budovu klubovny, ve své době nevidanou, navrhl bezplatně arch. Antonín Kropáček, otec jednoho z tenisových dorostenců oddílu. Prováděcí technické výkresy vypracovali stavební odborníci z řad členů oddílu (pp. Zd. Ziegler, V. Všetička, A. Všetička, J. Dvořák). Placeny byly jen odborné zednické práce (parta 3 zednických mistrů – pp. Hruška, Martínek, Španiler). Technické vedení stavby zajišťoval předseda oddílu ing. Dvořák osobně. Významně se na pracích podílel pan Tomáš Robotka a organizačně tehdejší správce tenisového oddílu Eduard Jeřábek. Klubovna byla slavnostně otevřena dne 19.5.1960.

Tím rozšiřování areálu dnešního TK Hanspaulka neskončilo. Později (v r. 1976) došlo k záboru části parku na SZ straně areálu (vč. přemístění parkové cesty), což umožnilo výstavbu dalšího, již 6. dvorce, a areál tak získal dnešní podobu.

O této slavné době jsou dochovány i filmové záznamy a fotografie, které poskytl JUDr. Štěpánek. Na snímcích je zachycen slavnostní okamžik otevření nové klubovny a předcházející práce na stavbě hřišť.

Tro

Dobré jídlo na Hanspaulce

Koncem dubna se v ulici Na Pískách, v domě, kde dlouhou dobu z výkladní skříně zamčeného obchodu shlížely do ulice jakési originální textilie, které nikdo nekupoval, objevil nový vývěsní štít se staronovým nadpisem Koloniál doplněným bližším určením Mlsný medvěd. Pokud jste vstoupili, čekal vás čistý a upravený prostor laděný do bílé a zelenkavé barvy a hlavně SKUTEČNÉ JÍDLO. Potraviny bez chemických aditiv, vyrobené podle tradičních receptů. Autorem tohoto nápadu a majitelem obchodu je mladý muž se vzděláním a praxí v restauračních provozech, tedy člověk, který jídlu rozumí. **Co vás přivedlo na nápad, otevřít tento typ obchodu na Hanspaulce?**

Bydlím tu již delší dobu, rád vařím a rád dobře jím a nikde jsem nenašel obchod, ve kterém by bylo možné koupit opravdu dobré jídlo. Když jsem se rozhodl, že začnu podnikat, váhal jsem mezi bistroem a obchodem. Pak ale vyhrál nápad vytvořit obchod s patinou starých časů, kde si zákazník může s prodáváčem popovídat, sejdou se v něm sousedi, někdo dá dobrý recept, v obchodě se prodává dobré jídlo, prostě obchod pro lidi, kteří mají rádi dobré a zdravé jídlo i když nejsou nijak bohatí.

Co všechno lze ve vašem obchodě koupit?

Všechny potraviny, které nabízím, jsou od prověřených výrobců. A to prověření je především chutí a kvalitou surovin. Pečivo máme z malé pekárny od Mělníka, která dodává své výrobky na farmářské trhy a do prodejen Sklizeno. Dodává nám kromě chleba kváskového, žitného a celozrnného i housky, rohlíky, i karlovarské (*pamatujete?*) a kornspitze. A každé ráno máme na pultě tři pečáče čerstvých buchet – s tvarohem, mákem a povídlý.

Uzeniny (*a já podotýkám, že výborné*) vyrábí bývalý kuchař od Fleků, který si v důchodu dělá pro radost svou i svých známých nešizené uzeniny podle klasických receptur. Nejsou sice tak krásně růžové jako v jiných uzenářstvích, zato v nich nenajdete vodu, ani chemii. Prostě klasika. Mám ale také prosciutto, italskou mortadelu, a hledám dodavatele na kvalitní parmskou šunku za přijatelnou cenu.

Se sýry jsem měl problém, protože většina běžně prodávaných sýrů mi připadá fádni. Prodávám tedy české kozí sýry a balkánský sýr, z evropských pravý čedar, ementál, gorgonzolu, pecorino a parmezán.

Mléčné výrobky mám od české firmy z jižních Čech. Můžete si koupit mléko i v bio kvalitě, dětský tvaroh, máslo normální i biomáslo. Na podzim by se měly v obchodě objevit sýry vyrobené stejnou technologií jako švýcarské sýry z farmy Bláto u Uhlířských Janovic.

V chladicích boxech jsou kromě mléčných výrobků i čerstvé těstoviny, pesta a několik omáček, samozřejmě bez konzervantů. Sortiment potravin doplňuje rozsáhlá nabídka koření Valdemara Grešíka a zelenina, brambory a česnek jsou zásadně české. Pro mlsné jazyčky máme čokoládu, hezky vypadají i krystaly cukrkandlu na dřívkách.

V rohu u okna je koutek kosmetiky a drogerie.

Ceny ve vašem obchodě jsou přeci jenom vyšší než ve velkých marketech. Myslíte, že se váš obchod udrží a bude prosperovat?

Snažím se, aby ceny nebyly nadsazené. Zákazníci, kteří u mne pravidelně nakupují, patří mezi lidi, kteří přemýšlejí. Od ceny potravin si mohou odečíst výdaje za benzin, a také čas, který ušetří. Navíc si nemusí kupovat ničeho velké množství. Stačí pět, deset deka šunky k večeři a příště zase něco jiného, ale vždy je to čerstvé i bez ochranné atmosféry. Někteří tvrdí, že dokonce ušetří, protože nekupují tolik věcí najednou, jen to, co právě potřebují.

Vím, že řada lidí, především starších, má „hluboko do kapsy“. Ale přijďte ochutnat, stačí třeba pět deka šunky od kosti. Takovou jste nejedli jistě padesát let.

Nový školní rok

V úterý 1. září 2015 vstoupí do školy na Hanspaulce prvňáčci již po osmdesáté čtvrté. V tomto školním roce přivítáme 72 dětí ve třech prvních třídách, školu bude navštěvovat více než 600 dětí ve 25 třídách; kapacita školy je naplněna.

Během prázdnin jsme nezaháleli. V přízemí před knihovnou byl vytvořen nový odpočinkový prostor pro děti (Akvárium), ve školní družině a ubytovně učitelů byla vyměněna střešní okna, zrenovovali jsme výdejní okénko bufetu Rarášek a začala se řešit vlhkost budovy směrem do ulice Na Čihadle.

Co nás v novém školním roce čeká?

Samozřejmě se budeme hlavně učit! Na celém prvním stupni bude probíhat výuka matematiky metodou profesora Hejného. Tato metoda, která v dětech kromě rozvoje logického myšlení a kreativity rozvíjí i další dovednosti, je u nás velmi oblíbená. Spolu s tělocvikem patří matematika mezi nejoblíbenější předměty.

Ve škole bude letos působit šest rodilých mluvčích anglického jazyka, a to nejen v programu UP WORDS (EATS), ale i v povinné výuce angličtiny na prvním i druhém stupni u nejpokročilejších skupin.

Kromě vyučování chceme být i nadále nedílnou součástí Hanspaulky. Senioři (a nejen oni) mohou opět navštěvovat úterní kurz práce s počítačem, pro veřejnost je otevřena školní knihovna, opět budou probíhat různé druhy cvičení v gymnastickém sále.

Pro všechny zájemce budeme pořádat společenské, kulturní i vzdělávací akce.

První je Šárecký okruh, pochod pro děti i dospělé, který se již po čtyřiačtyřicáté koná v sobotu 5. září. Prvních deset ročníků (1979–1989) této oblíbené turistické akce pořádal hanspaulský Svaz žen, v roce 2001 ho obnovila ZŠ Hanspaulka s „přáteli Šáreckého okruhu“ za podpory MČ Praha 6. Pochod prochází oblastmi Hanspaulky, Baby, Divoké Šárky, vždy s daným tématem, na které navazují úkoly na stanovištích. Letos je pochod s podtitulem „Napříč historií“, trasa je dlouhá 7 km. Po skončení pochodu dostane každý dětský účastník medaili, je připraveno divadelní představení i občerstvení. Start je mezi 8,30 a 9,30 hod. v parku vedle zahrádek v Soborské ulici. Zveme všechny, kteří si chtějí aktivně užít první zářijovou sobotu!

Srdečně vás zveme na

ŠÁRECKÝ OKRUH

POCHOD PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

V SOBOTU **5. ZÁŘÍ 2015**

ZŠ Hanspaulka a Přátelé Šáreckého okruhu pro vás opět připravili trasu, která přináší zábavu a poučení dětem i dospělým, tentokrát na téma „napříč historií“. V cíli na vás čeká malá odměna a divadelní představení pro děti.

TRASA: 7 km, oblast Hanspaulky, Horní a Dolní Šárky
START: Březový hájek v Soborské ulici, vedle zahrádek poblíž cesty na Zlatnici v době od 8.30 do 9.30 hod.
CÍL: Tarná2

DOPORUČUJEME: Sportovní oděv a obuv. Trasa není vhodná pro kočárky!

Akce se koná s podporou MČ Praha 6

Marie Pojerová

XV. Světová gymnestráda - Make the earth move

Ve dnech 12. – 18. 7. 2015 se v hlavním městě Finska Helsinkách konala 15. Světová gymnestráda. Zúčastnilo se jí přes 21 tisíc účastníků z 51 zemí z celého světa. ČR reprezentovalo přes 800 cvičenek a cvičenců z České obce sokolské (ČOS), České asociace sportu pro všechny (ČASPV), České asociace univerzitních sportů (ČAUS) a České gymnastické federace. Cvičenky a cvičenci reprezentovali ČR v několika skladbách.

Rytmus pro život – Wonderful World (hromadná skladba ČASPV), Společně v pohybu – Generations Together (hromadná skladba ČOS), Zimní sen – Winter Dream (pódiová skladba ČOS) a Vivat Academica (pódiová skladba ČAUS). Přes 200 cvičenek a cvičenců reprezentovalo na národním odpoledni ČR s mottem „Proč bychom se netěšili“.

Gymnestrády jsou nesoutěžní přehlídkou gymnastických sportů, oslavou pohybu pro cvičence různých věkových i výkonnostních kategorií, konají se jednou za čtyři roky v různých městech Evropy. Cvičenci České republiky se jich zúčastňují pravidelně od roku 1991, kdy se uskutečnila 9. Světová gymnestráda v Amsterdamu. První gymnestráda byla v roce 1953 v Rotterdamu.

Česká výprava patřila v Helsinkách mezi ty početnější. Největší výpravu měli domácí Finové – 4 000 účastníků. Druhá nejpočetnější výprava byla ze Švýcarska s 3 800 účastníky, následováni Němci s 2 000 účastníky a Portugalci s 1 100 účastníky. Oficiální program Gymnestrády se skládá ze zahajovacího a závěrečného ceremoniálu, národních večerů, hromadných vystoupení na stadionu, pódiových vystoupení v halách, a pódiových vystoupení pod širým nebem na různých místech města. V Helsinkách byl specialitou program „Midnight Sun Special“ (půlnoční slunce) ve středu 15. července na Olympijském stadionu k oslavě helsinských letních bílých nocí. Novinkou Gymnestrády 2015 byla také Národní odpoledne – hodinu trvající komponované národní programy. Česká republika představila účastníkům a divákům svůj komponovaný program v úterý 14. července od 13.00 hodin. Hromadné skladby ČOS Společně v pohybu se účastnily také čtyři cvičenky našeho hanspaulského sokola. Autorkami skladby na hudbu skupiny Queen byly MgA. Helena Peerová a PaedDr. Anna Jurčíčková. Vyšly z ústředního motta gymnestrády – Make the earth move (Pohněme zeměkouli) a vytvořily skladbu pro několik generací. A bylo to tak i ve skutečnosti, protože nejmladší cvičence naší sokolské skladby bylo 13 let a nejstarší, Zdeničce ze Sokola Královské Vinohrady, 89 let!!

V této skladbě cvičili společně muži i ženy, tři generace – mladší, střední a senioři – na jednu hudbu různé pohybové sestavy. Pohybová náplň odpovídala věku cvičenců, takže mladší cvičenci měli pohyb dynamičtější, měli více přesunů na ploše, cvičení bylo náročnější. Naopak senioři dodali svým jasným, klidnějším a srozumitelným cvičením celé ploše stabilitu. V každé části skladby byla jedna skupina dominantní. Všichni ale stále cvičili a nikdo nedělal jenom „křoví“. V závěrečné části cvičenci vytvořili společný obraz. Na úspěchu skladby se podílelo také nápadité oblečení cvičenců – nejmladší „Mladoši“ měli modrobílá trička, střední generace červenobílou kombinaci a senioři

měli trička celá bílá. Všechna trička měla bílá záda, takže při otáčení čelem nebo zády k hlavní tribuně působilo střídání barev velmi efektně. Na fotbalovém stadionu Sonera jsme vystupovali celkem třikrát a naše skladba měla u diváků velký úspěch. Také jsme my čtyři cvičenky z Hanspaulky byly vybrány pro účinkování na Národním odpoledni, kde jsme vystupovaly ve čtyřech různých vystoupeních. Bylo to poněkud hektické – rychlé převleky, rychlé seřazení, rychle na plochu. Copak při zkoušce, to nám bylo hej, ale při vystoupení, kdy při každém nástupu na plochu zhasli, aby se potmě, pro diváky určitě efektně, rychle změnila scéna... Ale co my chudáci potmě! – Kam? Sem ne! Tam! Tady taky ne! Ježíš, po čem to šlapu? A hurá, světlo a jsem, kde jsem měla být.

V Helsinkách jsme prožili krásný týden, přálo nám i počasí, navštívili jsme řadu zajímavých míst – např. skanzen na ostrově Seurasaari, kam byly přeneseny typické dřevěné stavby různých funkcí a stylů z celého Finska, Pevnost Suomenlinna – jednu z největších na světě, která patří také k nejnavštěvovanějším, impozantní budovu hlavního nádraží, Tempelium, katedrálu vtesanou do skály, pochopitelně Senátní náměstí, kterému dominuje katedrála Tuomiokirkko a řada dalších pamětihodností.

Česká výprava cestovala do Helsinek postupně, byli jsme rozděleni do pěti letadel. První letadlo s cvičenci odletělo v sobotu brzy odpoledne, poslední letadlo přistálo v Helsinkách ve dvě hodiny odpoledne v neděli 12. 7. Ubytování bylo zajištěno v Helsinkách a blízkém okolí ve školách. Spalo se na karimatkách ve spacácích, v jedné třídě kolem 18 cvičenců. Místa moc nebylo, ale nevadilo to. Ve školách jsme měli zajištěné snídaně, obědy byly přímo v centru dění, na výstavišti Helsinki Messukeskus Expo, kde v několika halách probíhala pódiová vystoupení a vůbec veškeré dění. Olympijský stadion a fotbalový stadion Sonnera byl nedaleko.

My z Hanspaulky jsme bydlely v Espoo – městě, které je dnes de facto západním okrajem Helsinek. Naše škola – Aarnivalkean koulu – byla zasazená prakticky v lese. Všude kolem krásně zelené louky plné zajíců, králíků, ptactvo nevyjímaje. Do centra to bylo něco málo přes půl hodiny, autobusy jezdily v přijatelných intervalech.

Týden uběhl jako voda a najednou stojíme s kufry na letišti a míříme domů, škoda, příjemné věci utečou hrozně rychle. Ale nic nevádí, za čtyři roky se sejdeme v rakouském městě Dornbirnu. Letos z Hanspaulky cvičily čtyři cvičenky, kolik nás bude v Dornbirnu??? Méně než čtyři určitě ne.

Věra Mikulková

Přírodní zahrádka na podzim

Podzim na zahrádce, a obzvláště na té přírodní, je radostným obdobím, kdy sklízíme plody své práce a můžeme i semenařit – sbírat vlastnoručně vypěstovaná semínka.

OVOCNÉ DŘEVINY

Podzimní a zimní jablka sklízíme až ve chvíli, kdy stačí jemně pootočít a jejich stopka se oddělí od větvičky. Červivé plody sušíme na křížaly nebo z nich připravíme pomocí odšťavňovače mošt, který můžeme na delší dobu uskladnit v PET lahvích v mrazničce.

Ořechy je nejlepší sbírat, až samy spadnou, a dosušit je. Pokud bychom je klátili, část bude ještě nezralá a nevydrží nám tak dlouho.

Na procházce si nasbíráme také šípky na čaj.

Nezapomeneme odstraňovat moniliózní plody (to jsou ty, které zhnědnou a objeví se na nich kruhy bílých teček), protože houba zvaná monilióza by se nám jinak na zahradě zabydlela a šířila. Na kompost je nedáváme, lepší je zakopat je hluboko pod zem.

Už od září můžeme vysazovat jabloně, hrušně a slivoně, ale ideální je počkat po opadání listů. Výsadbu broskvoní a meruněk je lépe nechat na jaro.

ZELENINOVÁ A KVĚTINOVÁ ZAHRADA

Sklízíme listovou i kořenovou zeleninu, kterou necháváme na záhoně co nejdéle. Brokolice stále dobře roste a nevybíhá do květu, chuti růžičkové kapusty dokonce prospěje přemrznutí.

Hlízy jirín a cibule mečíků vytáhneme ze země a uskladníme do jara na místě, kde nemrzne.

Na květinových záhoncích se na uvolněné místo po letničkách mohou vysazovat jarní cibuloviny. Na uvolněné pěstební záhony vysadíme ještě jahody nebo štěrbák (endivii). Mezi jahody můžeme vysadit podzimní česnek, který je ochrání před plísní i slimáky. Vyséváme kozlíček polníček, nenáročný salát, který nám pak na zahradě vydrží a bude se sám každoročně vysemeňovat, špenát, petržel. Zajímavá volba je vysít na uprázdňovaná místa svazenko, která představuje výborné zelené hnojení a je to i hezká medonosná květina. Zimu ovšem nepřežije, ale ochrání a vyživí půdu a na jaře se sama rozpadne. Mimochodem svazenko je úžasná v tom, že není příbuzná s jinými pěstovanými rostlinami a tudíž nepřenáší žádné choroby. Tohle je problém zvláště u brukvovitých rostlin (zelí, kedlubny, řepka, rukola...), kde choroby a škůdci zůstávají velmi dlouho v půdě a předávají se mezi různými druhy brukvovitých.

V září je správná doba na přesazování a množení trvalek dělením trsů i na zakládání trávníku. Také zvýšené záhony je dobré zakládat právě na podzim – využijeme organický materiál, kterého je touto dobou na zahradě dostatek (ořezané větve, opadané listy, kompost) a do jara záhon přiměřeně slehne. Zvýšený záhon nemusí mít žádnou obrubu (v tom případě mu říkáme německá kopa), nebo ho orámujeme kulinou, prkny, cihlami nebo jakýmkoli vhodným materiálem, který máme po ruce.

PŘÍPRAVA NA ZIMU

Jste zvyklí celou zahrádku na podzim přerýt? Zkuste to neudělat – aspoň na jednom záhonku – a půdu jen lehce prokypřit nebo provzdušnit ryčícími vidlemi (zapáchnout, zakývat sem a tam, a to je všechno). Na jaře pak můžete pěstovat stejné plodiny na zrytém i nezrytém záhonku a porovnat výsledek. Ryčí kupodivu proti plevelům nepomáhá tolik, jak si myslíme, protože vynese blíž k povrchu spoustu spících semínek, která čile zahájí růst.

Nekryté a ničím neporostlé plochy zamulčujeme, aby půda zůstala přes zimu kyprá a plná prospěšných mikroorganismů. K různým přihrneme kompost, všechny choulostivější rostliny zakryjeme chvojím. Petrželi ani jahodám příkrov chvojí nevadí, naopak prospívá.

SEMENAŘENÍ

Uchovávat vlastní semínka a případně si je vyměňovat s přáteli je příjemná zábava, která může přinést dětem poučení o přírodních cyklech, ušetří nám peníze za osivo, a navíc můžeme pomoci s uchováním různých zajímavých starých a krajových odrůd. Semínka pro začátek získáte třeba na stránkách www.gengel.cz.

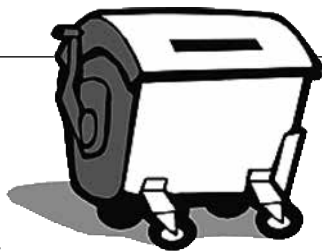
Při sběru vlastních semínek dejte ale pozor na rostliny vypěstované z osiva F1 (první filiální generace čili hybridy F1). Do této kategorie spadá většina semínek zelenin ze zahradnických center, další generace by vás zklamala. Hybridy F1 jsou totiž zkřížené tak, že mají mnohem lepší vlastnosti než jejich rodiče, tudíž jejich potomci se ve svých vlastnostech budou vytrvale vracet ke slabším a méně pěkným a výkonným prarodičům.

Co se týče vlastního postupu sběru a uchování semínek, existuje „suchá“ a „mokrá“ cesta. Většinu semínek (luskoviny, trvalky) stačí prostě usušit a oddělit od různých obalů, které podrtíme a vyfoukáme třeba fénem, nebo přesypáním z jedné nádoby do druhé ve vanoucím větříku. Výjimkou jsou plody jako rajčata nebo okurky, kde je potřeba semínka vydlabat, dát do nějaké nádoby s trochou vody a nechat asi tři dny fermentovat. Pak se lehce oddělí od svých sliznatých obalů a snadno je vyčistíte třeba na cedníku pod proudem vody. Potom už je jen usušit rozprostřená na vhodném (nelepivém) podkladu. Semínka tykví jsou „něco mezi“ – můžete je buď rovnou vysušit, nebo nechat vykvasit.

Zpracováno podle knihy Zdravá zahrada od Hely Vlašínové a z vlastních zkušeností

Eva Hauserová

Třídění odpadu a recyklace

Zvykli jsme si třídít odpad. Je to nejen ekologické, ale i ekonomické. Při menším množství komunálního odpadu v popelnici ušetříme peníze za odvoz odpadu. Můžeme mít menší popelnici, nebo při stejné velikosti popelnice odvoz odpadu jednou za dva týdny. Ušetřit lze polovinu poplatku za popelnice.

Důvodem třídění odpadu není jen recyklace surovin, ale i jejich optimální likvidace. Skládky nemohou růst donekonečna a řada materiálů, které se do odpadu dostávají, nemají na skládce co dělat.

Do popelnic ani kontejnerů nepatří nebezpečný odpad, např. léky (odevzdávají se v lékárnách), barvy, lepidla a oleje. Ty je možno odevzdat ve sběrném dvoře v Proboštské ulici, nebo přinést k pojízdné sběrně nebezpečných odpadů, která v Praze 6 jezdí po pravidelné trase. Nejbližší stanice je v Krocínovské ulici za Tescem. Termín svozu najdete na webu Prahy 6.

Zářivky, výbojky, akumulátory, galvanické články (baterie) je možné vhodit do červených kontejnerů na elektroodpad, které jsou na Hanspaulce rozmístěny také.

Kde najdete informace o třídění odpadu? Přímou na kontejnerech na tříděný odpad. Na barevných sběrných nádobách jsou umístěny nálepky, které přesně popisují, co do nich patří a co ne.

Na obalech, které si z obchodu přineseme domů, najdeme tříšipkové symboly (trojúhelníček ze šipek a číslo nebo zkratka). Pokud je obal kombinovaný z více materiálů (třeba papír a hliníková fólie nebo plast a hliník – obaly od müsli tyčinek apod.), jsou zde uvedeny zkratky obou materiálů (PAP/ALU – papír a hliník) nebo pouze ten převažující C/PAP. Tyto obaly patří do směšného odpadu (netýká se separovatelných nápojových kartonů). Přehlednou tabulku najdete zde.

Cu

PET (polyethylentereftalát)	PET lahve
PE-HD (polyethylen vysoké hustoty)	duřé obaly, fólie
PVC (polyvinylchlorid)	některé obaly (není vhodný na potravinářské obaly, toxické látky z něj se mohou uvolňovat)
PE-LD (polyethylen nízké hustoty)	duřé obaly, fólie
PP (polypropylen)	duřé obaly, fólie
PS (polystyren)	kelímky
PBT (polybutylen-tereftalát)	všechny ostatní druhy plastů (vč. bioplastů)
PC (polykarbonát)	desky, stříšky, zástěny
PAD (polyamid)	„střívka“ od pomazánky a paštik
20, 21, 22 PAP	papír, lepenka
70, 71, 72 GL	sklo
81, 84, C/PAP	nápojové kartony

Lávka přes Horoměřickou ulici

Když se v roce 1982 začaly stavět na východní hanspaulské výspě u Horoměřické ulice rodinné domky, museli stavebníci nechat mezi dvěma parcelami proluku širokou cca 3 m pro budoucí pěší úrovně spojení s Červeným vrchem. Realizace se však stále odkládala, až věc usnula... A tak lidé, kteří nechtějí scházet na začouzenou křižovatku s Evropskou a opět se do kopce vracet, používají nebezpečnou zkratku – provizorní schody vybudované svépomocí jakýmsi dobrodincem na hanspaulské straně, přechod Horoměřické (za terénním zlomem vidíte auto až na poslední chvíli), cestu krajnicí a škrábání do protisvahu.

Protože jsem, jako řada obyvatel Hanspaulky, občasným uživatelem této (ne)cesty, podal jsem před dvěma roky v dubnu na OÚ P6 podnět k realizaci lávky. Obsahoval výpis z katastru

nemovitostí, odhad nákladů (zet je mostař) a návrh, jak je uhradit z fondů EU, dále zdůvodnění realizace, resp. kdo jsou potenciální uživatelé – obyvatelé obou čtvrtí, doprovod dětí do mateřských škol, studenti a pedagogové gymnázia Arabská, vozíčkáři, pejskaři, cyklisté a rekreační běžci apod. (eventuálně i policisté při zavedení ekologických elektrokol). Přímo proti plánované lávce je MŠ Motýlek (130 dětí). Tam mi

jedna maminka bydlící na Hanspaulce sdělila, že když dává syna do školky, musí si brát kvůli druhému dítěti (batole) auto. Pokud by byla lávka, zvládla by to s kočárkem.

Koncem roku 2013 jsem, po dvou urgencích, obdržel sdělení, že (cituji): „Odbor Územního rozvoje Váš námět zařadil mezi výhledové investiční akce MČ P6 v oblasti infrastruktury.“ A protože nevím, jak dlouhý výhled OÚ má, tak jsem letos v květnu začal čerit vodu – zahájil sběr podpisů na petici za posun v této akci. Rád bych někdy vnoučka, který se teď narodil, dovedl po té lávce do školky; s druhým, už tříletým, to asi nestihnu.

Na závěr dvě dobré zprávy: při červencové schůzce náměstka primátorky pro dopravu se starostou P6 a dalšími odborníky (mj. radní Pekárek), dostala TSK za úkol připravit projekt, resp. studii proveditelnosti – pro dodržení podjezdné výšky bude konstrukce lávky prohnutá, na obou koncích bez schodů. Koncem měsíce jsem se sešel se vstřícnou místostarostkou, architektkou E. Smutnou, která mě potěšila sdělením, že na studii (projekt) lávky byly Prahou 6 uvolněny finanční prostředky.

Takže se ledy hnuly, snad se v dohledné době dočkáme malé stavby, tentokrát výjimečně ne pro auta, ale pro chodce. Aby záležitost opět neusnula, petice dále běží. Svůj podpis můžete do půlky října připojit v Hanspaulském kadeřnictví (Na pískách 32) anebo naproti v Galerii vín. Dále jsou podpisové archy k dispozici v obou MŠ na Červeném vrchu a v gymnáziu Arabská. Svým podpisem pomůžete dobré věci, děkuji.

Ing. L. Martinek

Hanspaulka a výstavba paralelní dráhy na letišti Václava Havla v Ruzyni

Z odborného tisku i novinových článků lze usoudit, že výstavba paralelní dráhy na letišti Václava Havla v Ruzyni se odsouvá do vzdálenější budoucnosti. Dle mého názoru již od samého počátku vůbec nešlo o rozšíření kapacitních možností letiště, ale pouze o možnost nalít na zem beton za vypůjčené miliardy korun, které v budoucnu bude muset splácet někdo jiný.

Praha je obklopena ve vzdálenosti 300 až 500 km řadou letišť, která mají velice intenzivní evropský i mezikontinentální provoz, jsou plně vybavena a provozně zavedena a bylo pouze naivním (nebo ekonomicko-politickým) snilkovstvím si myslet, že výstavbou paralelní dráhy v Ruzyni přetáhne Praha provoz z těchto cizích letišť.

Současně bylo zajímavé, že potřebě výstavby paralelní dráhy v Ruzyni předcházelo uzavření, tedy zneprovozuschopnění, jiné – kratší vzletové a přistávací dráhy, označované VPD 04/26. Tato dráha je nevhodně položena, ale pro pokrytí provozních špiček příletů a odletů by ve značné míře vyhovovala. Opětné uvedení této dráhy do provozu by stálo velice malý zlomek nákladů na výstavbu nové dráhy a v současnosti by na mnoho roků dopředu pokrylo špičky letového provozu. Pokud by toto řešení politické a hospodářské vedení letiště a města Prahy chtělo.

V případě potřeby zvýšení intenzity letového provozu do a z Prahy by stačilo přestat zabíjet snahy o rozšíření letiště Vodochody a část provozu převést tam. Každá evropská a světová metropole má více letišť a v Praze má mít letiště Václava Havla monopol na provoz? Již to něco napovídá.

Na druhou stranu hrozby ohrožení životního prostředí na Hanspaulce po výstavbě paralelní dráhy v Ruzyni byly v převážné míře přemrštěné. Do prostoru nad Hanspaulkou se dopravní letadla z Ruzyně nemohou dostat (při dodržení letových předpisů) a možné zvýšení hluku by přicházelo ze stejných prostorů a výšek jako dnes. Toto zvýšení by bylo malé, v běžném denním životě nezpozorovatelné.

Mnohem více nás dnes hlukem obtěžují přelety policejních a záchranářských vrtulníků, u těch druhých to obtěžování musíme bez odporu snést. O tomto problému s vrtulníky se vůbec nemluví, protože je mediálně nezajímavý a nejde v něm o žádné peníze.

Závěrem chci uvést, že výstavba paralelní dráhy na letišti Václava Havla v Ruzyni má stále mnoho zastánců i odpůrců, mnohá plus i minus, ale hlavně mnoho ekonomických zájmů, které s vlastním letovým provozem vůbec nesouvisejí. V otázce odložení výstavby hraje roli jak nejistá ekonomická a existenční situace Českých aerolinií, tak i hospodářský vývoj v ČR i celé Evropě a současné zastavení růstu letecké dopravy na krátké vzdálenosti.

Tento článek je osobním názorem autora a nemusí vyjadřovat názor redakce časopisu Hanspaulka. Autor pracoval 8 roků jako tvůrce letových tratí letadel nad ČR a v blízkosti dopravních letišť a 20 roků jako pilot dopravních letadel. Po celou dobu žije na Hanspaulce.

Jiří Frynta

Hanspaulské slavnosti Svatého Václava 2015

Svatováclavské slavnosti pořádá již sedmým rokem spolek Hanspaulka (dříve občanské sdružení). Ty letošní, v pondělí 28. 9., se vzhledem k pracím v Turnkovské ulici budou konat v parku za samoobsluhou Tesco mezi Vostrovskou a Kročínovskou. Odpolední program od 14 hodin bude zaměřený více na děti. Kromě atrakcí a dílen se mohou těšit i na divadelní představení.

Pro dospělé budou připraveny stánky s tradičními řemesly, speciality i klasika na roštech a grilech, sladkosti a řamky mistrů pekařů i voňavá a dobrá káva. Nealko i alkoholické nápoje obstarají místní i vzdálené pivovary a vinařství.

Od 17 hodin vystoupí známé hanspaulské kapely a hudebníci – Ivan Hlas trio, Wooden-Shoes, Krausberry a další.

Jan Fischer

Program Čistá energie - chcete dotaci na výměnu kotle? - do 30. 9.

Rada hl. m. Prahy schválila usnesením č. 1011 ze dne 5. 5. 2015 „Pravidla Programu Čistá energie Praha 2015“

Komu je dotace určena:

Možnost získání dotace se týká všech fyzických osob s občanstvím členského státu EU a právnických osob se sídlem na území České republiky, které vlastní nebo užívají na území hl. m. Prahy byt a které v tomto bytě zprovozní ekologický zdroj v termínu od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2015.

Na co lze dotaci získat:

Z programu je možno získat dotaci na přeměnu topného systému z tuhých paliv na ekologická, náhradu plynových a elektrických lokálních topidel centrálním vytápěním, ale i na výměnu dožívajícího plynového kotle za nový. Program pamatuje také na podporu využití obnovitelných zdrojů energie, například na tepelné čerpadlo může dotace činit až šedesát tisíc korun, na solární systémy na ohřev vody a přitápění až čtyřicet tisíc. Obnovitelné zdroje jsou podporovány i v novostavbách.

POZOR! Žádost o dotaci z Programu Čistá energie Praha 2015 musí být podána do 30. 9. 2015. do podatelny Magistrátu hl. m. Prahy.

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

VYDÁVÁ:

Vydává tělocvičná jednota Sokol
a Základní škola Hanspaulka

Redakce: Mgr. Ludmila Čumplová

Redakční rada: Stanislava Búchová,
PhDr. Wanda Dobrovská, Hana Fischerová,

Mgr. Eva Hauserová, PhDr. Oldřich Knitl, Mgr. Marie Kuldová,

Libuše Novotná, Ing. Marie Pojerová (ředitelka ZŠ),

PhDr. Jindřich Schwippel, Ing. Ladislav Trojan,

Za věcný obsah článků odpovídají autoři

Redakce: e-mail: knihovna.zsh@seznam.cz

Korektury: PhDr. Jiří Stegbauer

Grafická úprava: Markéta Jodasová

Tisk: Kopírování Havránek, Jungmannova 3, Praha 1

Tělocvičná jednota Sokol Praha-Hanspaulka,

Na Hanspaulce 2, 160 00 Praha 6.

Tel.: 233 333 820.

Číslo účtu TJ Sokol: 162860329/0800,
variabilní symbol 05010

E-mail: info@sokol-hanspaulka.cz

Internet: <http://www.sokol-hanspaulka.cz/>

Základní škola Hanspaulka,

Sušická 29/1000, 160 00, Praha 6

Tel.: 224 310 365,

E-mail: zshanspaulka@zshanspaulka.cz ,

Internet: <http://www.zshanspaulka.cz>

DĚKUJEME PŘÁTELŮM, kteří dobrovolnými příspěvky
podporují vydávání časopisu.

Děkujeme spolupracovníkům, kteří bez nároku
na honorář píšou články,

obstarávají grafickou úpravu, korektury a distribuci.

Uzávěrka tohoto čísla 25. 8. 2015.

Uzávěrka příštího čísla 23. 11. 2015

Časopis je vydáván s finanční podporou

Městské části Praha 6.

Časopis Hanspaulka na internetu:

<http://www.sokol-hanspaulka.cz/html/casopis.php>

HANSPAULKA
KORIGOVANÉ
KORREKTUR

PŘI PŘEDLOŽENÍ
KUPONU
20% SLEVA
NA VŠE

NAJDETE NÁS:
U dejičického rybníčku 22
160 00 Praha 6
200 m od TRAM Bofislavka
250 m od METRO Bofislavka
30 m od zast. BÚS Starodějovická

KONTAKT:
e-mail: mocinsecondhand@seznam.cz
mobil: 774 929 500

PROVOZOVNÍ DOBA:
po-čt 11.00-18.00
pá 9.30-16.00
otevíráme také každou
sobotu v měsíci
so 9.30-13.00

NOVĚ OTEVŘENO

Módní Second Hand

Prodej značkového oblečení všech velikostí 32-58
Denně nové zboží

■ JÓGA

pro začátečníky i pokročilé, pondělí a čtvrtek 8.00 – 9.30,

ZŠ Hanspaulka – gymnastický sál

Příhlášky a informace: Mgr. Alena Andrysová,

tel.: 733 392 558, email: alena.andrysova@volny.cz,

■ KURZY KRESBY A MALBY

víkendové i docházkové kurzy pro děti i pro dospělé, pro úplné
začátečníky i pokročilé: Mgr. Alena Andrysová, www.umim-kreslit.cz

■ ZAKÁZKOVÁ VÝROBA NÁBYTKU

vestavěné skříně, skříně na míru, kuchyně, knihovny,

TV sestavy. Dýhy, lamino, masiv. Lukáš Urban

Na Kodymce 29/1056, Praha 6, tel.: 608 875 718

■ DOBRÉ VÍNEČKO

Vinotéka „V zatáčce“,

Na Špitálce 9, 16000, Praha 6 – Hanspaulka.

Příjemné posezení, nabídka kvalitních vín

nejen od známých vinařství, ale i od menších vinařů,
kteří kladou důraz na kvalitu a osobitost svých produktů

■ KNIHOVNA ŽŠ HANSPAULKA I PRO VEŘEJNOST

Přes 8000 tisíc knih pro děti i dospělé. Vchod ze Sušické ulice.

Otevřeno:

Pondělí 12 – 18

Úterý 9 – 15

Středa 12 – 15

Čtvrtek 10 – 18

Pátek 12 – 15

■ LAZEBNICTVÍ PRO PEJSKY JARMILA VEDROVÁ

Na pískách 134 - stříhání, trimování, koupání malých plemen.

Páníčci vítáni. Objednávky na tel.: 737 686 448

Hostinec U Tyšerů (Houtyš)

Foto z roku 1933

Foto z roku 2015